

ЦИФРОВІ РІШЕННЯ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

С. Ю. СОКОЛЮК, доктор економічних наук
О. Т. ПРОКОПЧУК, доктор економічних наук
О. В. ЖАРУН, кандидат економічних наук
М. А. КОРОТЄЄВ, кандидат економічних наук
С. М. МАКСИМЕНКО, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (доктор філософії)
Уманський національний університет садівництва

У статті розглядаються цифрові рішення та інноваційні підходи, які змінюють сферу соціального забезпечення, сприяючи її більшій ефективності, доступності та прозорості. Розглянуто приклади успішного впровадження цифрових технологій у сфері соціального забезпечення, а також ключові тенденції та виклики, з якими стикаються держави у процесі цифрової трансформації. Досліджено вплив цифрових рішень на якість соціальних послуг та окреслено перспективи розвитку інноваційних інструментів, таких як електронні платформи, мобільні додатки та автоматизовані системи прийняття рішень. Увага приділяється питанням конфіденційності даних та кібербезпеки, які стають важливими в умовах переходу до цифрового формату управління. Стаття також висвітлює роль державного та приватного секторів у розвитку і впровадженні цифрових рішень, що є необхідними для забезпечення якісної соціальної підтримки в умовах сучасного світу. Зроблено висновки, що цифрові інновації є потужним інструментом для підвищення ефективності соціального забезпечення, проте їх впровадження потребує комплексного підходу, врахування ризиків безпеки та забезпечення доступності для широких верств населення.

Ключові слова: соціальне забезпечення, цифрові рішення, інновації, цифрова трансформація, соціальні послуги, автоматизація, електронне управління

Постановка проблеми. У сучасному світі цифрові рішення та інноваційні підходи стають невід'ємною частиною розвитку соціального забезпечення. Цифровізація дозволяє зробити послуги доступнішими та ефективнішими, забезпечуючи швидкий і зручний доступ громадян до соціальної допомоги, пенсій, медичних послуг та інших соціальних програм. Використання інформаційних технологій значно покращує управління процесами та зменшує витрати на їх реалізацію. Завдяки цьому можна спостерігати глобальну тенденцію цифрової трансформації систем соціального забезпечення, що охоплює не лише технологічний аспект, а й структурні зміни, спрямовані на підвищення якості життя населення.

Особливо важливою є роль інновацій в цій сфері під час вирішення викликів, зумовлених зростаючим попитом на соціальні послуги, наслідками старіння населення та обмеженими фінансовими ресурсами. Інноваційні підходи сприяють інтеграції різних аспектів соціального забезпечення, забезпечуючи краще розуміння потреб громадян, підвищення прозорості системи та можливість оперативно реагувати на зміни. Основні напрями впровадження цифрових інновацій в соціальному забезпеченні включають автоматизацію процесів, використання технологій штучного інтелекту (ШІ) для аналізу даних, мобільні застосунки для доступу до послуг та розширення можливостей електронного урядування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Огляд сучасних досліджень у сфері цифрових рішень та інноваційних підходів у соціальному забезпеченні демонструє зростаючий інтерес до впровадження новітніх технологій з метою підвищення ефективності та доступності послуг. У працях науковців та практиків, як українських, так і зарубіжних розглянуті різні аспекти цифровізації соціальних послуг та використання інновацій для вдосконалення систем соціального забезпечення.

Аналіз останніх досліджень в області цифрових рішень та інноваційних підходів у соціальному забезпеченні розкриває різні напрями впровадження новітніх технологій для підвищення ефективності, доступності та надійності соціальних послуг. Зокрема, з акцентом на інтеграцію штучного інтелекту та машинного навчання для оптимізації соціальних послуг [1, 2], використання мобільних додатків для полегшення доступу до соціальних послуг [3, 7], застосування блокчейну для управління правами та прозорості [4, 5], розширення можливостей електронного урядування [6], дослідження кібербезпеки в соціальних програмах [8], дослідження кібербезпеки в соціальних програмах [9], інновації у сфері розширення можливостей працівників [10–12] та ін.

Дослідження вчених демонструють важливість цифрових рішень у розвитку соціального забезпечення, що включає використання ШІ, мобільних додатків, телемедицини та фінансових платформ для покращення доступу до послуг та підвищення якості життя громадян. Ці напрацювання висвітлюють важливість комплексного підходу до цифровізації соціального забезпечення, що враховує як технічні, так і соціальні аспекти задля створення інноваційної, доступної та безпечної системи надання послуг.

Отже, враховуючи актуальні виклики та загрози, що стоять перед системою соціального забезпечення, постає об'єктивна потреба у розвитку й подальшому проведенні досліджень у цьому напрямку. Особливий акцент варто приділити дослідженню процесів цифровізації у сфері соціального забезпечення.

Методика досліджень. Для досягнення наукової мети, поставленої в статті, застосовано загальнонаукові методи пізнання та вивчення економічних явищ. Теоретико-методологічну основу роботи складають здобутки українських і зарубіжних науковців та практиків, які досліджують особливості процесу цифровізації соціального забезпечення. У ході дослідження застосовано методи

абстрактно-логічного аналізу, порівняння, монографічний метод, графічні методи та метод наукового узагальнення.

Метою статті є дослідження сучасних цифрових рішень та інноваційних підходів у сфері соціального забезпечення, а також їхнього впливу на ефективність, доступність та безпеку соціальних послуг.

Результати досліджень. Цифровізація сучасного суспільства відкриває нові можливості для ефективного соціального забезпечення. Завдяки розвитку інформаційних технологій, впровадженню інноваційних підходів та автоматизації процесів громадяни отримують зручний доступ до соціальних послуг, а державні установи мають змогу покращувати їхню якість, прискорюючи процеси обробки даних і підвищуючи прозорість системи. У контексті швидких змін, спричинених пандемією COVID-19, значення цифрових рішень стало ще більш очевидним: мобільні платформи, штучний інтелект, блокчейн, телемедицина та цифрові фінансові послуги створюють нові умови для адаптації та інтеграції соціальних програм.

З огляду на сучасні тенденції розвитку інформаційних технологій, сфера соціального забезпечення зазнає значних трансформацій, що базуються на впровадженні цифрових рішень. Серед таких інноваційних підходів можна виділити декілька основних напрямів, кожен з яких сприяє поліпшенню якості надання послуг, підвищенню ефективності системи соціального захисту та створенню нових можливостей для громадян:

1. Автоматизація процесів та покращення доступності послуг. Автоматизація адміністративних процедур дозволяє знизити навантаження на персонал та оптимізувати час виконання різноманітних операцій, що позитивно впливає на ефективність соціального забезпечення. Системи електронного документообігу та автоматизовані сервіси, такі як онлайн-заявки для отримання соціальних виплат або реєстрації на медичні послуги, дозволяють громадянам швидко та зручно взаємодіяти з системою. Таким чином, значно зменшується кількість бюрократичних перешкод, що підвищує доступність соціальних послуг для різних категорій населення.

2. Використання штучного інтелекту для аналізу та прогнозування. Впровадження ШІ в соціальне забезпечення дозволяє здійснювати точніший аналіз потреб громадян, що допомагає урядам і соціальним організаціям розробляти відповідні програми підтримки. Наприклад, алгоритми машинного навчання можуть прогнозувати потреби у соціальній допомозі для різних регіонів, враховуючи демографічні зміни, рівень безробіття та інші фактори. ШІ також допомагає виявляти випадки шахрайства у системі соціального захисту, що забезпечує прозорість та підвищує довіру до системи.

3. Мобільні застосунки для доступу до соціальних послуг. Мобільні технології значно спрощують доступ до соціальних послуг, особливо для віддалених регіонів. Завдяки спеціалізованим мобільним додаткам громадяни можуть отримувати інформацію про доступні соціальні програми, подавати заявки на допомогу та відстежувати їх статус. Крім того, мобільні платформи дозволяють інтегрувати різноманітні послуги в одному додатку, що підвищує

зручність для користувачів. У деяких країнах вже активно використовуються мобільні застосунки для доступу до пенсійних фондів, реєстрації на медичні послуги та інших програм.

4. Розширення можливостей електронного урядування. Цифровізація соціального забезпечення сприяє розвитку електронного урядування, яке забезпечує ефективнішу взаємодію між державними установами та громадянами. Електронне урядування дозволяє інтегрувати дані з різних державних структур, що полегшує доступ до соціальних послуг та підвищує прозорість державного управління. Наприклад, через єдині портали державних послуг громадяни можуть отримувати інформацію про свої соціальні права та обов'язки, подавати документи та звертатися за допомогою без відвідування офісів. Це особливо актуально для країн із великими відстанями між населеними пунктами, де фізичний доступ до державних установ може бути обмеженим.

Проблеми цифрової доступності та принципи їх подолання залишаються актуальною темою досліджень, що підтверджується великою кількістю наукових публікацій провідних фахівців у цій сфері. Аналізуючи аспекти довіри до технологій, дослідники базуються на двох основних теоріях довіри: соціальної присутності та доступності для вирішення актуальних проблем. Виявлено, що різні технології сприймаються з різним рівнем «людяності» (антропоморфності) [1, 2, 7]. Це дає підстави припускати, що користувачі формуватимуть довіру до технологій, орієнтуючись на критерії, які нагадують людські характеристики. Основні антропологічні принципи цифрової доступності (інклюзії) можна представити у вигляді схеми, що складається з чотирьох ключових компонентів (рис. 1).

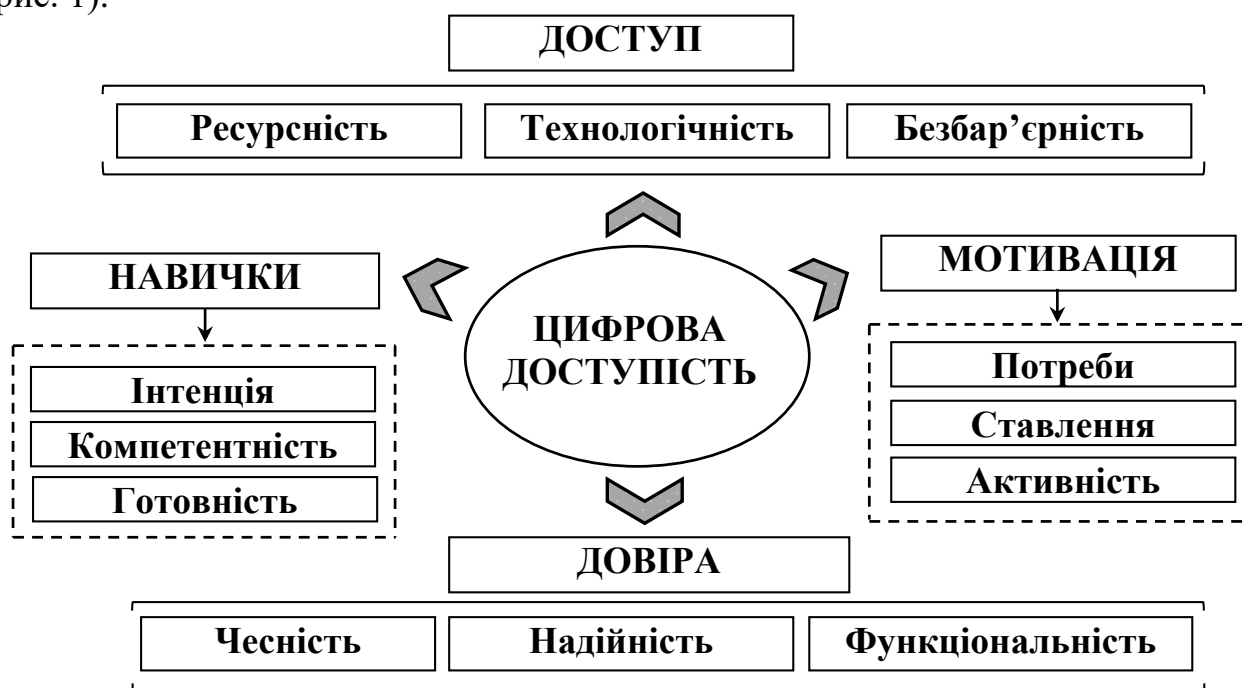


Рис. 1. Загальні антропологічні принципи цифрової доступності

Джерело: авторські узагальнення за даними джерел [1; 3].

Іноземні дослідники відзначають, що Інтернет та цифрові технології набули важливого значення для суспільного, економічного та соціального життя,

змінивши наші підходи до роботи, спілкування, споживання, навчання, розваг, а також до отримання інформації та доступу до державних послуг [10]. Проте доступ до Інтернету та його використання залишаються все ще обмеженими, через що значна частина населення залишається цифрово відокремленою і не має можливості повноцінно брати участь у суспільному житті. Цей цифровий розрив несе ризик посилення соціальної та економічної нерівності між тими, хто має доступ до цифрових технологій, і тими, хто їх позбавлений.

Частка інтернет-користувачів постійно зростає, і це суттєво впливає на можливості цифровізації соціального забезпечення. З кожним роком дедалі більше людей підключаються до мережі, що розширює аудиторію, готову скористатися новими цифровими послугами. У сфері соціального забезпечення це відкриває перспективи для широкого впровадження інноваційних підходів, таких як електронні кабінети для отримувачів соціальних виплат, онлайн-консультації та автоматизовані системи обробки заяв.

Безперервне зростання інтернет-аудиторії дозволяє надавати соціальні послуги в режимі реального часу, зменшуючи потребу в особистих візитах до установ, що особливо важливо для громадян у віддалених регіонах. Завдяки цьому цифрові інновації стають доступнішими для різних верств населення, роблячи систему соціального забезпечення більш ефективною та інклюзивною.

Так, з 2019 р. до 2023 р. частка інтернет-користувачів у загальній структурі населення збільшилась на 8 % і становить 94 %. Частота практик користування Інтернетом має прямий зв'язок з віком користувачів [2]. Серед найстаршої категорії (60–70 років) щодня Інтернет використовує 71 % споживачів, а серед наймолодшої категорії дорослих (18–29 років) цей показник сягає 96 % [4–6].

Рівень цифрових навичок населення демонструє стабільне зростання, що виражається у зменшенні частки дорослих без цифрових умінь та збільшенні кількості людей з базовими та вищими рівнями цифрових компетенцій. Цифрові навички населення станом на 2023 р. відображено на рис. 2.

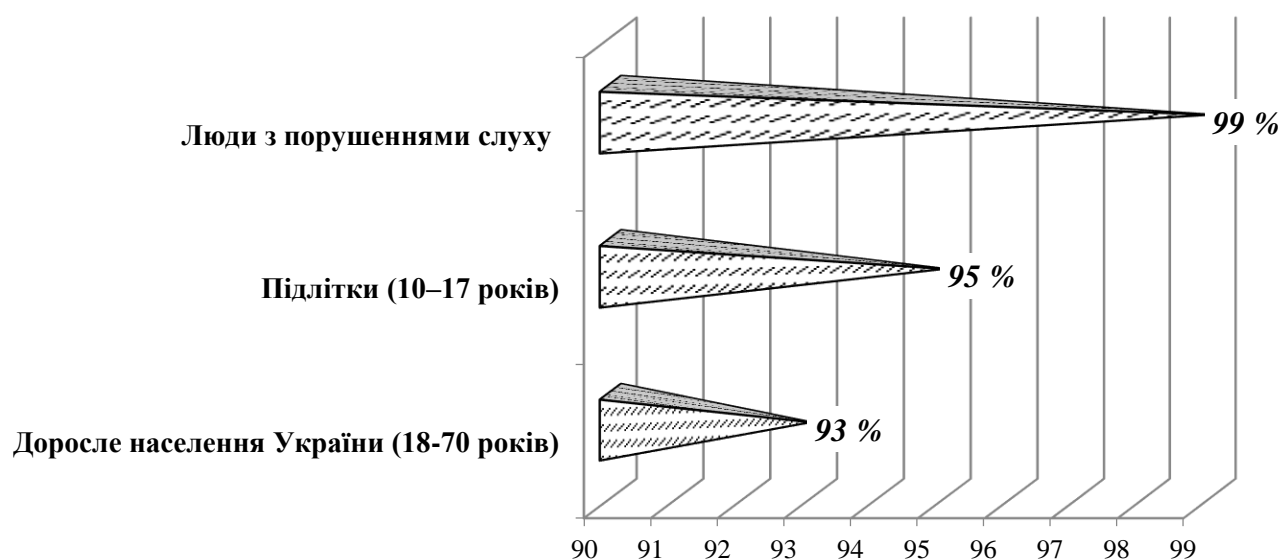


Рис. 2. Рівень цифрових навичок населення за 2023 р., %

Джерело: дані Державної служби статистики України (побудовано та представлено авторами).

Слід зауважити, що зростання частки інтернет-користувачів є важливим фактором у впровадженні цифрових рішень у сфері соціального забезпечення. Чим більше людей мають доступ до Інтернету, тим ширші можливості для надання соціальних послуг у цифровому форматі, що дозволяє ефективно охоплювати населення, яке раніше могло не мати доступу до таких послуг через територіальну або ресурсну віддаленість.

Завдяки зростанню інтернет-аудиторії соціальні служби можуть швидше і зручніше для громадян впроваджувати інноваційні підходи, такі як електронні платформи для подання запитів на соціальну допомогу, мобільні додатки для моніторингу виплат та онлайн-консультації. Це значно підвищує доступність послуг, оптимізує час і ресурси, а також сприяє прозорості та зниженню адміністративних витрат.

Таким чином, збільшення кількості інтернет-користувачів стає основою для подальшої цифровізації соціального забезпечення, адже доступ до мережі є ключовим для успішного використання новітніх цифрових інструментів, які покращують якість та оперативність соціальної підтримки.

Динаміка частки дорослого населення із рівнем цифрових навичок нижче базового впродовж 2019–2023 рр. відображена на рис. 3.

□ Динаміка частки дорослого населення із рівнем цифрових навичок нижче базового, %

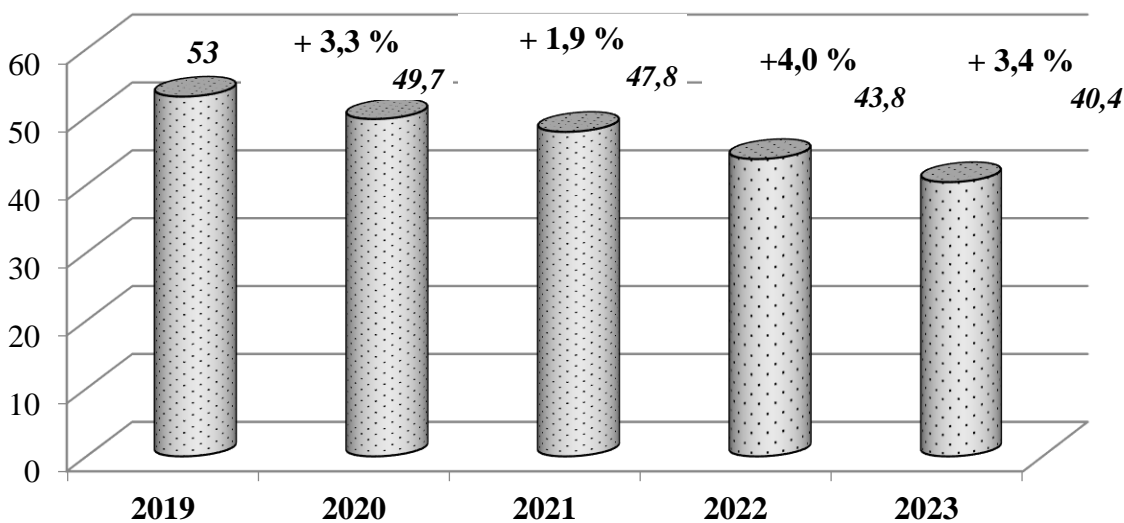


Рис. 3. Динаміка частки дорослого населення із рівнем цифрових навичок нижче базового за 2019–2023 рр., %

Джерело: дані Державної служби статистики України (розраховано, побудовано та представлено авторами).

Аналізуючи дані рис. 2 слід зауважити, що покращення цифрових навичок рівня нижче базового за досліджуваний п'ятирічний період (2019–2023 рр.) склало +12,6 %.

Аналізуючи дані щодо користувачів, які звертаються до соціальних служб через мобільні застосунки та електронні платформи, важливо узагальнити такі аспекти:

1. Динаміка зростання користувачів: показники загальної кількості звернень до соціальних служб за допомогою цифрових каналів можуть

відображати загальне збільшення доступності й попиту на цифрові сервіси в суспільстві. Ці показники також варіюються в залежності від типу соціальної служби, країни та демографічних груп.

2. Зміни у структурі звернень: дослідження демонструють, що громадяни все частіше використовують мобільні застосунки та онлайн-платформи для доступу до послуг соціального забезпечення, особливо в ситуаціях, що вимагають швидкого реагування (наприклад, в період пандемії COVID-19).

3. Технологічні фактори: збільшення мобільного доступу до Інтернету та розвиток електронного урядування сприяють використанню мобільних та електронних платформ. Крім того, фактори кібербезпеки та захисту персональних даних також впливають на довіру користувачів до таких сервісів.

4. Психологічні та соціальні бар'єри: хоча кількість користувачів зростає, існують бар'єри, зокрема недовіра до цифрових платформ, недостатня цифрова грамотність у деяких верств населення, що уповільнює зростання.

5. Приклади ефективних рішень: багато країн впроваджують програми підтримки електронного урядування та проводять навчальні кампанії для підвищення цифрової грамотності, що призводить до росту користування електронними соціальними сервісами. Наприклад, в Україні портал «Дія» сприяє значному зростанню електронних звернень до соціальних служб.

Зростання кількості користувачів цифрових платформ, які звертаються до соціальних служб, значною мірою сприяє зростанню загальної залученості до інтернет-сервісів. Це пов'язано зі збільшенням доступності мобільних технологій, зростанням цифрової грамотності та розвитком електронного урядування, що робить звернення до соціальних служб більш зручним і доступним.

Фінансування соціальних потреб є важливою складовою економічної стратегії держави, адже саме через бюджетні видатки держава забезпечує захист та добробут своїх громадян. Частка видатків у структурі ВВП виступає одним із ключових показників соціально-економічного стану, що відображає рівень державної підтримки населення. Розмір фінансування соціальних програм визначає можливості держави у наданні соціальних послуг, підвищенні рівня життя та забезпеченні стабільності в суспільстві.

Одним із ключових індикаторів соціально-економічного стану держави є частка видатків у структурі її ВВП. Рівень соціального забезпечення та захисту громадян напряму залежить від обсягу фінансування, що надходить із загального та місцевих бюджетів. Проте, під впливом різних чинників ця частка може коливатися, що безпосередньо відображається на рівні соціального захисту в країні. На рис. 4 відображено зміну частки видатків на соціальний захист у складі ВВП України.

Якщо розглядати показник витрат на соціальний захист у структурі ВВП, то в Україні він є одним із найнижчих, а в окремих випадках становить майже в чотири рази менше. Це спостерігається, незважаючи на те, що ставки нарахування платежів в Україні порівняно з іншими країнами є доволі високими.

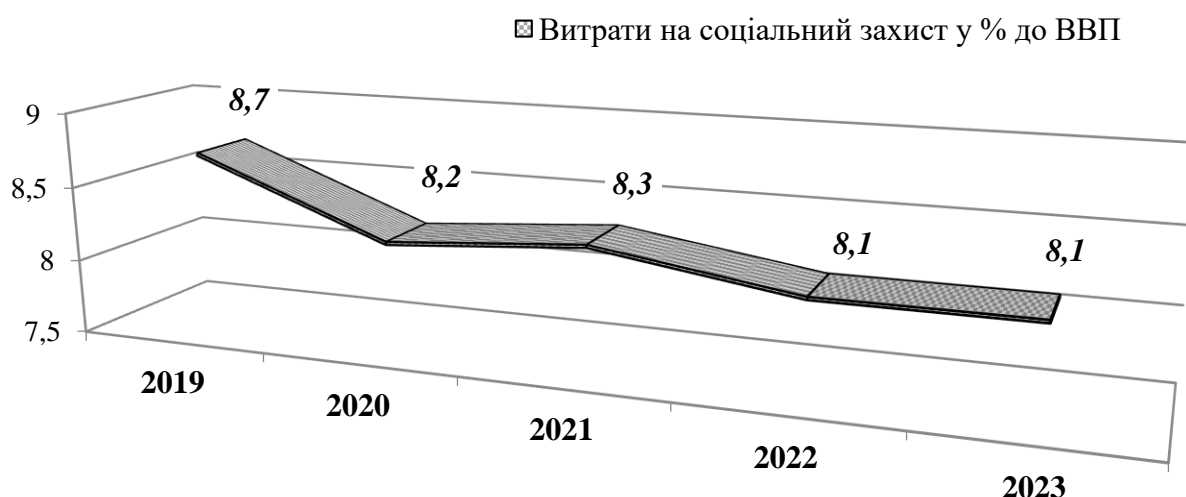


Рис. 4. Динаміка частки видатків зведеного бюджету України на соціальний захист та соціальне забезпечення у ВВП за 2019-2023 рр., %

Джерело: дані Державної служби статистики України (побудовано та представлено авторами).

Для порівняння рівня соціального захисту громадян України з іншими країнами доцільно дослідити динаміку та частку видатків на соціальний захист у складі ВВП для країн ЄС та України (табл. 1).

Табл. 1. ВВП і витрати на соціальний захист країн ЄС та України у 2019–2023 рр.*

| Країна | Витрати на соціальний захист у % до ВВП | | | | |
|-----------|---|------|------|------|------|
| | 2019 | 2020 | 2021 | 2022 | 2023 |
| Україна | 8,7 | 8,2 | 8,3 | 8,1 | 8,1 |
| Болгарія | 17,2 | 16,9 | 16,5 | 16,4 | 16,1 |
| Німеччина | 28,1 | 28,4 | 28,4 | 28,5 | 29,1 |
| Естонія | 15,8 | 16,2 | 15,7 | 16,1 | 16,1 |
| Франція | 31,9 | 32,0 | 31,7 | 31,6 | 31,4 |
| Польща | 19,0 | 20,4 | 19,7 | 19,3 | 21,0 |
| Угорщина | 18,7 | 18,5 | 17,8 | 17,2 | 16,4 |

Джерело: дані Державної служби статистики України та джерел 8-10, (авторські розрахунки).

Отже, фінансування соціальних потреб є невід’ємним елементом підтримки та розвитку соціально-економічної стабільності держави. Частка видатків у структурі ВВП служить не лише показником поточного рівня забезпечення та захисту громадян, а й індикатором довгострокових пріоритетів держави у сфері соціальної політики. Високий рівень соціального фінансування сприяє покращенню якості життя, зниженню соціальної нерівності та створює передумови для сталого розвитку країни.

Висновки. Цифрові рішення та інноваційні підходи в сфері соціального забезпечення є необхідною відповіддю на виклики сучасного суспільства. Вони

допомагають покращити доступність послуг, підвищити їхню якість, зменшити бюрократичні перешкоди та забезпечити прозорість системи соціального захисту. Інтеграція автоматизації, штучного інтелекту, мобільних технологій та електронного урядування робить соціальні програми гнучкішими та доступнішими для громадян, що позитивно впливає на рівень життя населення.

Отже, цифрові інновації є ключем до ефективного розвитку системи соціального забезпечення, що дозволяє державам надавати послуги на новому рівні. Перспективи подальшого розвитку цієї сфери включають інтеграцію новітніх технологій, таких як блокчейн для захисту персональних даних, та розвиток персоналізованих рішень, що враховують індивідуальні потреби громадян. Цифрові технології надають можливість державним установам зробити соціальні послуги доступнішими та зручнішими, сприяючи підвищенню якості життя громадян.

Література:

1. Воробйова Г. В., Зозуля С. С. Зарубіжні тренди соціальної політики захисту ветеранів. *Актуальні проблеми політики*. 2021. № 68. С. 90–95.

2. Галків Л. І. Втрати людського капіталу України: фактор безробіття. *Економіка та регіони*. 2019. Вип. 2. С. 110–113.

3. Державна служба статистики України. Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>.

4. Маршавін Ю., Кіцак Т., Кирилюк В. Посилення конкурентоспроможності ринку праці України в нових соціально-економічних реаліях. *Економіка і суспільство*. 2022. № 40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-40-2>.

5. Мальований М. І., Прокопчук О. Т., Улянич Ю. В. Діджитал-технології у соціальному забезпеченні. *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. 2022. Вип. 100. Ч. 2 : Економічні науки. С. 293–300. DOI: 10.31395/2415-8240-2022-100-2-291-29.

6. Пінчук Р. С., Письменна О. П. Правовий захист учасників бойових дій та ветеранів війни. *Актуальні проблеми держави і права*. 2019. № 2. С. 175–183.

7. Прокопчук О. Т., Мальований М. І., Улянич Ю. В. Інновації в системі соціального захисту. *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. 2022. Вип. 100. Ч. 2 : Економічні науки. С. 18–28. DOI: 10.31395/2415-8240-2022-100-2-18-28.

8. Репецька М. О. Зарубіжний досвід функціонування системи електронних адміністративних послуг та його впровадження в Україні. *Наше право*. 2019. № 9. С. 175–181.

9. Рівень безробіття в Україні. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy/>.

10. Уланчук В. С., Соколюк С. Ю., Жарун О. В., Коротєєв М. А., Тупчій О. С. Аналіз проблеми безробіття в Україні з аспекту соціально-економічної безпеки. *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. 2022. Вип. 100. Ч. 2: Економічні науки. С. 170–178.

11. Чернега І. І., Фротер О. С., Бондаренко Н. В., Бленда Н. О., Бурляй О. Л. Соціальне підприємництво та лідерство в процесі управління соціально-трудовими відносинами. *«Наука і технології сьогодні»*. 2023. № 1 (15). 2023. С. 72–84.

12. Santeramo F. G. Imperfect information and participation in insurance markets: evidence from Italy, *Agricultural Finance Review*. 2018. № 78 (2). P. 193–194. <https://doi.org/10.1108/AFR-06-2017-0053>.

References:

1. Vorobyova, G. V., Zozulya, S. S. (2021). Foreign trends in social policy of veterans' protection. *Current policy issues*, no. 68, pp. 90–95. [in Ukrainian].
2. Halkiv, L. I. (2019). Losses of human capital of Ukraine: unemployment factor. *Economy and regions*, no. 2, pp. 110–113. [in Ukrainian].
3. State Statistics Service of Ukraine. [Electronic resource]. Access mode: <http://ukrstat.gov.ua/>. [in Ukrainian].
4. Marshavin, Y., Kitsak, T., Kyrylyuk, V. (2022). Strengthening the competitiveness of the labor market of Ukraine in new socio-economic realities. *Economy and society*, no. 40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-40-2>. [in Ukrainian].
5. Malyovanyi, M. I., Prokopchuk, O. T., Ulyanych, Y. V. (2022). Digital technologies in social security. *Collection of scientific papers of Uman National University of Horticulture*, issue 100, pp. 293–300. DOI: 10.31395/2415-8240-2022-100-2-291-29. [in Ukrainian].
6. Pinchuk, R. S., Pysmenna, O. P. (2019). Legal protection of combatants and war veterans. *Actual problems of state and law*, no. 2, pp. 175–183. [in Ukrainian].
7. Prokopchuk, O. T., Malyovanyi, M. I., Ulyanych, Y. V. (2022). Innovations in the system of social protection. *Collection of scientific papers of Uman National University of Horticulture*, issue 100, pp. 18–28. DOI: 10.31395/2415-8240-2022-100-2-18-28. [in Ukrainian].
8. Repetska, M. O. (2019). Foreign experience of functioning of the system of electronic administrative services and its implementation in Ukraine. *Nashe Pravo*, no. 9, pp. 175–181. [in Ukrainian].
9. Unemployment rate in Ukraine. Official website of the Ministry of Finance of Ukraine. Access mode: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy/>. [in Ukrainian].
10. Ulanchuk, V. S., Sokolyuk, S. Yu., Zharun, O. V., Koroteev, M. A., Tupchii, O. S. (2022). Analysis of the problem of unemployment in Ukraine from the aspect of social and economic security. *Collection of scientific works of the Uman National University of Horticulture*, iss. 100, pp. 170–178. [in Ukrainian].
11. Chernega, I. I., Frother, O. S., Bondarenko, N. V., Blenda, N. O., Burlyai, O. L. (2023). Social entrepreneurship and leadership in the process of managing social and labor relations. "Science and technology today", no. 1 (15), pp. 72–84. [in Ukrainian].
12. Santeramo, F. G. (2018). Imperfect information and participation in insurance markets: evidence from Italy, *Agricultural Finance Review*, no. 78 (2), pp. 193–194. <https://doi.org/10.1108/AFR-06-2017-0053>.

Annotation

Sokoliuk S. Y., Prokopchuk O.T., Zharun O.V., Korotieiev M.A., Maksymenko S. M. Digital Solutions and Innovative Approaches in the Field of Social Security

In today's world, digital solutions and innovative approaches are becoming an integral part of social security development. Digitalization makes services more accessible and efficient, providing quick and convenient access to social assistance,

pensions, medical services and other social programs. The use of information technologies significantly improves process management and reduces the cost of their implementation. As a result, we can observe a global trend of digital transformation of social security systems, which includes not only the technological aspect but also structural changes aimed at improving the quality of life of the population.

The role of innovations in this area is especially important in addressing the challenges posed by the growing demand for social services, the effects of population aging, and limited financial resources. Innovative approaches promote the integration of various aspects of social security, providing a better understanding of the needs of citizens, increasing the transparency of the system and the ability to respond quickly to changes. The main areas of digital innovation in social security include process automation, the use of artificial intelligence (AI) technologies for data analysis, mobile applications for accessing services, and expanding e-governance capabilities.

The digitalization of modern society opens up new opportunities for effective social security. Thanks to the development of information technology, the introduction of innovative approaches and process automation, citizens have convenient access to social services, and government agencies can improve their quality by speeding up data processing and increasing the transparency of the system. In the context of the rapid changes caused by the COVID-19 pandemic, the importance of digital solutions has become even more apparent: mobile platforms, artificial intelligence, blockchain, telemedicine, and digital financial services are creating new conditions for the adaptation and integration of social programs.

The continuous growth of the Internet audience allows for the provision of social services in real time, reducing the need for personal visits to institutions, which is especially important for citizens in remote regions. As a result, digital innovations are becoming more accessible to different segments of the population, making the social welfare system more efficient and inclusive. Thus, from 2019 to 2023, the share of Internet users in the total population increased by 8 % to 94 %. The frequency of Internet use is directly related to the age of users.

Thus, digital innovations are the key to the effective development of the social security system, allowing governments to provide services at a new level. The prospects for further development in this area include the integration of the latest technologies, such as blockchain for personal data protection, and the development of personalized solutions that take into account the individual needs of citizens. Digital technologies enable government agencies to make social services more accessible and convenient, contributing to a better quality of life for citizens.

Key words: *social security, digital solutions, innovation, digital transformation, social services, automation, e-governance.*